

Könyvheti megnyitó, lapbemutató és beszélgetés

Június 8-án rendhagyó helyszínen, a Mimosa Kávézóban került sor a 88. Ünnepi Könyvhét zalaegerszegi megnyitójára. Kiss Gábor könyvtárigazgató köszöntőjét követően Kaj Ádám főszerkesztő mondott beszédet. A Pannon Tükör harmadik számát Szemes Péter mutatta be, ezt követően a szép számú érdeklődő Tóth Imre életébe, költészetébe nyerhetett betekintést, akivel Kaj Ádám beszélgetett.

Szokolczay Lajos könyveinek bemutatói Nagykanizsán és Zalaegerszegen

Június 12-én Nagykanizsán, a Halis István Városi Könyvtárban, míg június 13-án Zalaegerszegen, a Deák Ferenc Megyei és Városi Könyvtárban mutattuk be Szokolczay Lajos két kötetét, a *Korunk farsangját* és a *Jövőben a múltunkat*. A Széchenyi-díjas irodalomtörténész és művészetkritikus beszélgetőtársa mindkét rendezvényen Szemes Péter volt, aki előbbi helyszínen a Pannon Tükör harmadik, kanizsai összeállítást tartalmazó számáról is szólt.

Új kötet, rangos elismerés

Az Ünnepi Könyvhét alkalmából szerkesztőségünk tagjai közül Vörös István *Thomas Mann kabátja* címmel új kötettel jelentkezett, Bene Zoltán regénye, *Az érdemes, nemes Rózsasándor kalandjai* pedig az Év Könyve díjat nyerte el Szegeden. Mindkét kollégánknak szeretettel gratulálunk!

Tisacra Fesztivál Szegeden

Június 16. és 18. között, hagyományteremtő szándékkal, első alkalommal adott otthont Szeged a Tisacra Összművészeti Minifesztiválnak. A példás összefogással megvalósult rendezvényisorozat helyszíne az Alsóvárosi Ferences Templom udvara volt. Az irodalom, a zene, a tánc és színház barátait egyaránt vonzó eseményt Sándor János kétszeres Jászai-díjas rendező, érdemes művész nyitotta meg. Beszédét az alábbiakban közöljük.

Amikor 86 évvel ezelőtt elfogadta Szeged a Klebelsberg Kunó által felkínált lehetőséget, és 1931-ben megindította a Szabadtéri Játékokat a város, a három lehetséges helyszín – az alsóvárosi templomtér, a Lázár György – ma Dóm – tér és az újszegedi liget közül a Dóm teret választotta. Ma, amikor útjára indul egy új, összművészeti minifesztivál, megálmodói Szeged legrégebbi szakrális terét, az alsóvárosi templomteret, a Havas Boldogasszony templomot és a vele egyet jelentő ferences rendház kolostorudvarát, azaz quadrumát választották otthonául. Nem amiért, mert csupán ez a lehetőség maradt számukra, hanem azért, mert felismerték és megéreztek, hogy minden helynek van egy sajátos, uralkodó, kisugárzó ihlete, amit a rómaiak genius loci-nak, a hely szellemének neveztek.

„A helyet nem szabad összetéveszteni a térrel” – figyelmeztetett Hamvas Béla. – „A térnek száma, a helynek arca van. A tér mindig geometriai ábra. A hely mindig festmény és rajz, és nincs belőle több, mint az az egy. A térnek képlete, a helynek géniusza van. (...) A hely barátságos vagy ellenszenves, félelmetes vagy szelíd, nyugodt vagy fenséges. Két egyforma hely éppúgy nincs, mint megismétlődő pillanat.”

A hely szelleme tehát konkrét valóság, mellyel az ott alkotónak szembe kell néznie és egyetértésre kell jutnia.

Itt történelemről beszélnek e falak. Mintha a huszadik század méltatlanul elfeledett publicistájának, Bartha Miklósnak szavait mondanák. „A magyar történelmi nép. Nekünk családfánk van. Nemeslevelünk be van vezetve Európa főkönyvébe. Vérünk ott piroslik a török és a német homlokán. Nekünk a hagyomány életerő. Ha bántanak jogforrás. Ha megtámadnak pajzs.”

És tegyük hozzá: pajzs nekünk a hit is. És ezek a falak hitet árasztanak. Máté szavaival szólunk:

„ha annyi hitetek leend, mint a mustármag, és azt mondjátok a hegynek, menj innét oda, elmegy, és semmi sem lesz nektek lehetetlen”. De Jakabbal is szólnak: „valamint a test lélek nélkül holt, úgy a hit is cselekedet nélkül holt”.

Identitástudat nélkül nincsen hit, hit nélkül csupán csepűrágás, celeb exhibicionizmus a művészet. Az igaz, hittel teli művészet erejéről Hevesi Sándor, a Nemzeti Színház hajdani igazgatója *Császár és komédiás* című drámájában vallott. Színdarabjában Ribadeneyra *Flos Sanctorum*ának egyik legszebb részletét, a Genesius megtéréséről szóló legendát dolgozta fel. A színészek védőszentjének, Genesiusnak példájával szölte a hit és művészet együttes emberformáló erejéről. „Nekünk a hagyomány életere.” – mondta Bartha Miklós. Ezért is jelentős tett e hagyományteremtő szándékkal életre hívott összművészeti minifesztivál, melynek létrehozói a Tisacra nevet adták. A Tisacra elnevezés nem csupán szellemes, beszédes is, hiszen a „legszögédibb szögédi”, Bálint Sándor szerint: „Szögédön két abszolút van: az alsóvárosi templom és a Tisza.”

A háromnapos eseménysorozat a szent örület, a költészet; a közösségi és egyéni mitológia, valamint a zene, azaz a rítus köré csoportosul, tehát a művészet szinte minden ágát magában foglalja. A művész, bármilyen művészetet képvisel is, mindig az emberi lelket fürkészi, hisz alkotásainak tárgya és alanya is maga az ember. De egy művészeti fesztivál egyúttal mindig az alkotó önvizsgálata is. Önvizsgálat, amelyről Szent II. János Pál *A cirenei profiljai* művében megdöbbentő őszinteséggel így írt:

„Oly sokan nőttek fel körülöttem, általam,
s némiképp belőlem,
Folyamággyá lettem, egyetlen erő ömlik,
rajtam át,
a neve – ember.
De mert én is ember vagyok,
e körém özönlő tömeg nem rontja-e meg valahogy
a saját lényemet?
Ahányan vannak, mind, mind oly esendő, én meg
mindig önmagam maradok –
vajon, aki tovább él bennem, nézheti-e magát
szorongás nélkül?”

Kívánom, hogy ez a befogadót és alkotót egyként önvizsgálatra készítető minifesztivál – mindannyiunk javára – hagyománnyá, életerőnké váljék. Kívánom, hogy létrehozói elérjék céljukat, ami a színház mindenkorai rendeltetése is: a katarzist, a megtisztulást, és a helyes felismerésnek képességét. Kívánom, hogy az elkövetkezendő három nap a művészet élvezete mellett, a jobb önmegismeréshez is segítsen bennünket, hogy tiszta szívvel mondhassuk Szent Ferencsel a nagyon is ideillő fohászt:

„Mindenható, fölséges és jóságos Úr!
Tiéd a dicséret, dicsőség és imádás,
és minden áldás,
mindez egyedül Téged illet, Fölség,
és nem méltó az ember, hogy nevedet kimondja.
Áldott légy, Uram, és minden alkotásod.”

Zalai-muravidéki ifjúsági író tábor Lendván

Augusztus 9. és 11. között immár ötödik alkalommal került megrendezésre az Ifjúsági Pannónia Lendván, a Lendvai Könyvtár és Kulturális Központ és a Pannon Írók Társasága szervezésében. Az ifjúsági író tábor idei témája a Muravidék volt. A fiatal írók és költők Bence Lajos, Halász Albert és Szemes Péter előadásai révén ismerkedhettek meg a vidék történelmével, irodalmával. A résztvevők augusztus 10-én a lendvai könyvtárban felolvasó esttel és a Pannon Tükör harmadik számának bemutatójával zárták a rendezvényt, ahol Göncz László író, országgyűlési képviselő és Morován Zsolt konzul is tiszteletét tette.